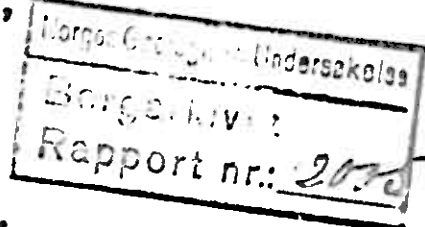

K. A. Pöckmann

5. juli 1943.

boka 97,

Herr or.sakf. Haakon P. Berg,
N. Storgt. 4,
Oslo.

Rapport over Vatterfjord molybdenfelt i Vågan.

Etter anmodning i Deres brev av 30. april d.d. foretok jeg 25. f. and. en befaring av molybdenfeltet i Vatterfjord og skal gi følgende uttalelse om feltet:

Ca. 50 meter inn fra den flate stranden innerst i pollen sees en linse av gråbrun syenitt stikke som en kjempessig hvulv opp av myrterrenget. Lengere ute fra den sees granitt på alle kanter. Syenitt-linsen har en symmetrisk lengde av ca. 150 meter i retning nord-syd (omtrent parallelt med stranden) og en bredde av 15-20 meter på mitten med avsmalning mot endene hvor den forevinner ned i myren.

På slepper og spalteflater i syenitten sitter molybdenglans som klyse- og klatteformige belegg, oftest som aggregater av tynde skjell av buet form, sjelden i samlete klyser av mere enn noen få dm² utstrekning på hvert sted, kanskje opptil 1/10 m² maksimum. De sitter den ren, men oftest sammen med magnetit og magnetitt som kan opptre i litt tykkere klumper og klyser med belegg av molybdenglans. Der er meget lite mineralisasjon å se utenfor slepper på og i veggene av de vassfylte dagskjæringer og synker, hvor der sitter igjen noen klat-ter og klyser som tynt belegg, ofte utanset av tverrslepper som der opptrer en masse av.

Grubehullene anstår over en lengde av 50-60 meter langs etter sye-nitttrygens mittparti. Videre nordover og sønderover sees ikke denne mineralisasjon å fortsette noensteds i dagen, og tyder heller ikke grubekartene på at der er funnet noen nevneverdig fortsættelse i strøk-retningen på dypt. Forekomsten synes være meget lokalt begrenset og med en høyest erratisk utbredning.

Ved grubene og ved utpinningsstedet på stranden henligger der en-del tonn av brutt og skallet malm, som har skjell og roser av molyb-den-glans på sleppene. Å anslå malmenes gjennomsnittshalt er meget vanskelig, men tror jeg neppe den kommer så høyt som $\frac{1}{2}$ % MoS₂. Der er vel mulighet for at ved tidligere drift utvundne malm har vært rikere enn dette og at man enn ved drift mot dypt kan finne rikere partier som leilighetsvis ville gjøre driften lønnsom. Men der fins i de tidligere rapporter (Hans A. Hielsm av januar 1908, J. Johns' av 20. aug. og 15. sept. 1915) ingen konstatering av oppførte malmpartier

med angivelse av påviste mengder og gehalter for malmereserver.
Det hele er bare vake antakelser som man lite kan bygge på. Å oppføre
dette felt til drift vil derfor være en risikabel spekulasjon.

Feltet har etter min mening neppe noen salgsverdi. Kjøperen
måtte i tilfelle være en velbemidlet mann, som gjerne tok en risiko
eller med grubeaffærer som hobby. Eller under en krigskonjunktur, da
molybdenglans må skaffes for enhver pris, vil feltet naturligvis også
kunne ha sin sjans.

Der er på feltet intet igjen av brukbare anlegg, huser eller
materiel, som kan realiseres. Kun de nevnte gjenliggende hauger av
malin, som under de nåværende priser neppe vil dekke skipningskost-
ninger.

H. L. Böckman

H. L. Böckman